

Lunds Universitet
Genusvetenskapliga institutionen
GNVK02
Felicia Nilsson
Handledare: Ov Cristian Norocel
Datum: 27.05.2020

LUNDS
UNIVERSITET

Pearl Fernandez: anti-kvinnan

En studie om konstruktioner av den kvinnliga mördarens femininitet, moderskap och
aktörskap

Abstract	3
1. Inledning	4
1.1 Bakgrund	4
1.2 Syfte och frågeställningar	5
1.3 Uppsatsens disposition	6
2. Tidigare forskning	7
3. Material	9
3.1 Pearl Fernandez	9
3.2 Dokumentären - urval och relevans	9
3.3 Etiska implikationer	10
4. Teori	12
4.1 Diskurs och dekonstruktion	12
4.2 Det intensiva moderskapet	12
4.3 Madonna och hora dikotomin	14
4.4 Maskulinisering	15
4.5 Musan och geniet dikotomin	15
5. Metod	18
5.1 Diskursteori	18
5.2 Praktiskt genomförande	19
5.3 Etiska överväganden	20
5.3.1 Riktlinjer	20
5.3.2 Kunskapsproduktion	21
6. Analys	22
6.1 Geniet, horan och anti-modern	22
6.1.1 Intention	22
6.1.2 Kontroll	24
6.1.3 Sexualitet	25
6.1.4 Moderskap	26
6.1.5 Sammanfattning	28
6.2 Musan	28
6.2.1 Roll i mordet	29
6.3 Omöjliga betydelser	31
7. Resultat	33
7.1 Avslutande diskussion	34
Litteraturförteckning	36

Abstract

The aim of this study has been to examine and deconstruct the normative understandings of femininity, women's agency, and motherhood that characterize stories of women who murder - especially women who murder alongside men. With the guidance of Laclau and Mouffes *discourse theory* this study has analyzed the construction of murderer Pearl Fernandez in the 2020 Netflix documentary *The Trials of Gabriel Fernandez*. The research has revealed that the hegemonic discursive understanding of the murdering woman is that she is unfeminine and unmotherly. Furthermore, the deconstruction of this dominant discourse has shown that the main understanding of femininity is that it entails being passive, chaste, and motherly. In the discourse, the murdering woman's perceived lack of conformity to these norms of femininity is crucial in constructing her as guilty. This study has also shown that in addition to this hegemonic discourse, there is a counter-discourse present in which the murdering woman is constructed as being passive. In this counter-discourse the murdering woman's perceived lack of agency constructs her as more acceptable in regards to norms of femininity and heterosexuality. The understanding of the murdering woman's femininity, especially in regards to her agency, is therefore twofold and the research has shown that there is ongoing conflict between the discourses.

Keywords: *Motherhood, femininity, agency, mastermind/muse dichotomy, madonna/whore dichotomy*

Nyckelord: *Moderskap, femininitet, aktörskap, geniet/musan dikotomin, madonna/hora dikotomin*

1. Inledning

1.1 Bakgrund

Den fascination många människor känner kring mördare tar sig gärna uttryck i form av ett flitigt producerande av filmer som handlar om mord. Dessa filmer handlar oftast om manliga mördare som exempelvis Ted Bundy (*Extremely Wicked, Shockingly Evil and Vile*, 2019), Jeffrey Dahmer (*My Friend Dahmer*, 2017) och Zodiac-mördaren (*Zodiac*, 2007), men ibland porträtteras även kvinnliga mördare som exempelvis Aileen Wuornos (*Monster*, 2003). Lizzie Seal menar dock att skildringar av kvinnliga mördare ofta präglas av normativa föreställningar om femininitet och traditionella förståelser av vad en kvinna får och bör vara (Seal 2010). När kvinnor mördar tillsammans med en make eller pojkvän är skildringarna dessutom påverkade av till heterosexualitetesnormer eftersom förståelsen av den mördande kvinnan då präglas av föreställningar om vilken roll en kvinna bör ha i en heterorelation (Seal 2010, s. 38-39). Exempelvis beskriver Seal skildringarna av kvinnorna Rosemary West, Myra Hindley och Karla Homolka som alla tre dömts för mord under förra seklet:

“Bevis som presenterades under Rose [West] rättegång konstruerade henne som maskulin och sexuellt avvikande vilket var avgörande för åklagarens argument och för domen mot henne” (Seal 2010, s. 30) [egen översättning].

“Representationen av henne [Myra Hindley] har i stort varit en bild av feminin ondska, en onaturlig anti-moder som deltog i mord på barn” (Seal 2010, s. 42) [egen översättning].

“Till viss del hade Paul [Bernardo] agerat ut en heterosexuell mans ’normala’ fantasier (...). Däremot var [Karla Homolkas] delaktighet i brotten avvikande vad gäller femininitet och svår att conceptualisera som annat än monstros” (Seal 2010, s. 44) [egen översättning].

Dessa skildringar är präglade av normativa uppfattningar av femininitet, kvinnlig sexualitet, kvinnligt aktörskap och moderskap. Exempelvis är det inte orätt eller på ett juridiskt plan otillåtet att vara maskulin och sexuellt "avvikande" men trots detta styrker dessa egenskaper åklagarens position mot Rose West (Seal 2010, s. 30). Vad gäller Myra Hindley finns det ingen data som antyder att hon hade egna barn (Murderpedia.org [databas om mord och mördare]), men trots detta är konstruktionen av henne nära sammanlänkad till förståelsen av moderskap: hon är *anti-modern* (Seal 2010, s. 42). I Karla Homolkas fall dömdes hon för mildare brott än Paul Bernardo (Murderpedia.org) men hennes handlingar ses ändå som värre och mer avvikande än hans (Seal 2010, s. 44). Dessa kvinnor skildras således inte bara genom en universell matris av lagar och etik, utan även genom en könsnormativ ram för vad en kvinna, fru, och moder får och bör vara. Det genusvetenskapliga värdet i att analysera skildringar av kvinnor som mördar ligger således i att dessa skildringar avslöjar någonting om den generella synen på kvinnor i samhället (Seal 2010, s. 84).

Denna studie tar avstamp i de normativa och problematiska föreställningar som präglar skildringar av kvinnor som mördar och kommer att undersöka konstrueringen av den kvinnliga mördaren Pearl Fernandez i Netflix-dokumentären *Fallet Gabriel Fernandez: mordet på en pojke* (2020). Dokumentären handlar om mordet på åttaåriga Gabriel Fernandez som ägde rum 2013 i Kalifornien i USA. Gabriels mamma Pearl Fernandez och hennes pojkvän Isauro Aguirre dömdes 2018 för mord av första graden med inslag av tortyr (Netflix 2020). Precis som skildringarna av Rose West, Myra Hindley och Karla Homolka är skildringen av Pearl Fernandez mångdimensionell och komplex både på grund av brottets natur, hennes relation med Gabriel, och dynamiken i hennes och Isauros kärleksrelation.

1.2 Syfte och frågeställningar

Syftet med det här arbetet är att undersöka hur föreställningar om femininitet, moderskap och kvinnligt aktörskap präglar skildringar av kvinnor som mördar tillsammans med män. Studien syftar även till att undersöka hur den mördande kvinnan konstrueras i relation till dessa föreställningar. Forskningens frågeställningar är:

- Vilka föreställningar om femininitet, moderskap, och kvinnligt aktörskap präglar skildringen av Pearl Fernandez?

→ Hur konstrueras Pearl Fernandez i relation till dessa föreställningar?

1.3 Uppsatsens disposition

Uppsatsen är indelad i 7 kapitel. Inledningen utgörs av bakgrunden och en introduktion till uppsatsen samt en redogörelse av studiens syfte och frågeställningar. Efter detta följer kapitel två som presenterar ett axplock av den tidigare forskningen som gjorts om ämnet samt diskuterar denna uppsats bidrag till forskningsområdet. Detta följs av ett materialkapitel som utgörs av en diskussion kring uppsatsens empiri och de val och etiska överväganden som gjorts i relation till det. Efter det presenteras det genusvetenskapliga teoretiska ramverk som uppsatsens analys kommer vägledas av. Kapitel fem som handlar om metod och metodologi beskriver uppsatsens analysmetod, det praktiska tillvägagångssättet, samt de etiska överväganden som gjorts gällande de metodologiska valen. Kapitel sju utgörs av analysen där det som hittats i materialet redogörs för med hjälp av uppsatsens metodologiska verktyg och teoretiska ramverk. Det sista kapitlet presenterar studiens resultat och diskuterar forskningens vidare implikationer och framtida möjligheter.

2. Tidigare forskning

Inom genusvetenskapen har det forskats en del om moderskap, femininitet, familjeinstitutionen, heterosexuallitetsnormer och aktörskap. Ett verk värt att nämna är Patricia Hill Collins *It's all in the family* (1998) som undersöker hur familjeinstitutionen och nationen konstitueras av och konstituerar köns- och rashierarkier i samhället (Hill Collins 1998). Ett annat verk är *Mothering: ideology, experience and agency* (Glenn, Chang, Forcey 1994) som bland annat undersöker konstruktioner av moderskap, universalistiska antaganden om moderskap, och kvinnligt aktörskap (Glenn et al. 1994). Till dessa kan även Adrienne Richs *Of woman born* (1976), och Judith Butlers *Gender trouble* (1999) tilläggas.

Utöver detta har det sedan slutet av 1900-talet gjorts en omfattande mängd forskning som specifikt undersöker skildringar av kvinnor som mördar (Ballinger 2018, s. 430), många med vägledning av de nämnda teoretikernas verk. En av dessa är Anette Ballinger som 2018 analyserade skildringen av den skottländska mördaren Jeannie Donald som på 30-talet mördade sin grannes dotter. Ballinger menar att kvinnor som begått brott antingen konstrueras som offer för en mans våld och tvång eller som pådrivande, onaturliga och maskulina monster. Enligt Ballinger är det viktigt att dekonstruera alla typer av könade skildringar av våldsamma kvinnor eftersom de grundas i könsnormativa föreställningar om våld som maskulint (Ballinger 2018). Utöver denna kritik av könade konstruktioner ligger det primära fokuset i Ballingers studie på att analysera och reflektera över könade konstruktioners *funktion* i bland annat rättssystemet (Ballinger 2018). Ballingers studie är således en redogörelse av implikationerna av könade konstruktioner av kvinnor som mördar och till skillnad från min studie läggs inte särskilt fokus på att detaljerat dekonstruera dessa skildringar. Ballingers arbete skiljer sig således från denna studie vad gäller syfte och primär frågeställning.

En forskare vars arbete är mer likt mitt egna är Sean Samson som analyserat sydafrikanska tidningars skildringar av kvinnor som dömts för allvarliga våldsbrott (Samson 2014). Det huvudsakliga fokuset i arbetet ligger på intersektionen mellan ras, klass och kön i dessa konstruktioner. Samson tar stöd i Foucault och undersöker hur det offentliga "straffandet"

och kriminaliseringen av kvinnorna i tidningarna fungerar som ett sätt att förmedla normer kring vad som är acceptabelt vad gäller ras-, klass-, och kön. Genomgående undersöker Samson specifika delar av dessa konstruktioner, bland annat i relation till femininitet, moderskap, klass, trauma och offerskap (Samson 2014).

En annan teoretiker som gjort ett liknande arbete är Lizzie Seal som analyserat konstruktioner av kvinnliga mördare i relation till föreställningar om femininitet. Hon redogör för flera olika teman i dessa skildringar (2010). Bland annat menar hon att kvinnor på ett kriminaliserande och misstänkliggörande sätt kan konstrueras som häxor, maskulina, eller lesbiska. Genomgående diskuterar Seal dessa konstruktioner i relation till heterosexualitet, könsnormer och kulturella könshierarkier (Seal 2010). Ett axplock av de begrepp Seal myntar i sitt arbete kommer utgöra en del av denna studies teoretiska ramverk.

Mycket har dock hänt sedan Samsons sydafrikanska tidningsartiklar publicerades, och skildringarna Ballinger och Seal undersöker uppkom för ett antal decennier sedan. Dessutom har majoriteten av kvinnorna i Seals studie dömts för mord under förra seklet (Seal 2010) och detsamma gäller Jeannie Donald i Ballingers studie som dömdes redan 1934 (Murderpedia.org). Man kan även argumentera för att feminismen sedan dess har etablerats mer hos den breda befolkningen och dessutom har "true-crime" genren inom film, TV, poddar och radio ökat i popularitet (the Telegraph 2019). Diskurserna som under 1900-talet och tidiga 2000-talet slogs om att få definiera *den mördande kvinnan* kan se annorlunda ut nu. Till skillnad från de skildringar av exempelvis Jeannie Donald som är präglade av dåtidens diskurser och kvinnosyn kan en analys av skildringen av Pearl Fernandez eventuellt säga mer om dagens förståelser av femininitet, moderskap och kvinnligt aktörskap.

Detta är en kandidatuppsats och det finns således begränsningar vad gäller både omfattningen och kunskapsanspråket. Trots detta kommer studien genom att undersöka en nyare skildring av en mördande kvinna fungera som ett steg in i en uppdaterad förståelse av den komplexitet som präglar dagens syn på kvinnor som mördar.

3. Material

3.1 Pearl Fernandez

Skildringen av Pearl Fernandez är intressant av många anledningar. Dels hade mordoffret Gabriel utsatts för extremt mycket våld innan sin död och de skador han hade när han dog var ovanligt allvarliga (Netflix 2020¹). Detta gör konstrueringen av Pearl i relation till föreställningar om kvinnlighet och moderskap särskilt spännande dels eftersom våldsamt och dominans generellt är maskulint betingat (Seal 2010, s. 40) och dels eftersom det är svårt att konceptualisera hur en moder kan mörda sitt eget barn på det sättet. Dessutom mördade Pearl Gabriel tillsammans med sin pojkvän Isauro Agurre (Netflix 2020) vilket adderar komplexiteter i skildringen av henne eftersom det i dokumentären förekommer oenighet kring hur delaktig Pearl Fernandez var i mordet (Netflix 2020). När en kvinna mördar med en man finns det generellt tvetydigheter i hur aktiv kvinnan var (Seal 2010, s. 38-40) och det blir således särskilt intressant att undersöka skildringen av Pearl i relation till föreställningar om kvinnligt aktörskap. Med tanke på den mediemakt USA har är fallet också en global angelägenhet och därmed relevant även ur ett svenskt perspektiv.

3.2 Dokumentären - urval och relevans

Netflix Original dokumentären *Fallet Gabriel Fernandez: Mordet på en pojke* släpptes 27:e februari 2020 och är en sex avsnitt lång miniserie (IMDB 2020). Luminant Media är produktionsbolaget bakom dokumentären medan Netflix är ansvarig utgivare (IMDB 2020). Sammanlagt är dokumentären 328 minuter lång och nedan följer en tabell över avsnitten samt en diskussion kring urvalet. I uppsatsen refererar jag till specifika tidsangivelser i materialet genom fotnoter.

Avsnitt	Längd
Avsnitt 1: <i>A Shock to the System / Ett Omskakande fall</i>	47 minuter
Avsnitt 2: <i>Evil in the Courtroom / Ondska i rättssalen</i>	52 minuter

¹ Avsnitt 1, tid: 5:20, 25:03, Avsnitt 2, tid: 8:59

Avsnitt 3: <i>Failure at All Levels / Ett misslyckande på alla nivåer</i>	63 minuter
Avsnitt 4: <i>Death has Got Him by the Hand / Döden håller honom i handen</i>	55 minuter
Avsnitt 5: <i>Improper Regard or Indifference / Oaktsamhet eller likgiltighet</i>	50 minuter
Avsnitt 6: <i>Gabriels voice / Gabriels röst</i>	61 minuter

Det finns flera anledningar till att jag valde just den här dokumentären. För det första ligger denna studies primära intresse i hur Pearl på ett lättillgängligt sätt konstrueras inför den bredare befolkningen. Dokumentären är en Netflix-produktion gjord i det land med mest material på Netflix (3,800 enheter), nämligen USA (Business of Apps, 2020). Globalt sett prenumererar 106 miljoner människor på Netflix (Business Insider, 2020) och vänder man sig till Sverige visar statistik att 54 % av alla internetanvändare tittar på Netflix regelbundet (Svenskarna och Internet, 2019). Dokumentären är således relevant för att den konsumeras av många personer världen över. För det andra är materialet nytt och kan därför säga någonting om nutida diskurser. Eftersom diskurser är ständigt föränderliga (Winther Jörgensen och Phillips 2000, kap 2) och våra förståelser av femininitet och moderskap förändras med tiden är det viktigt att materialet för analysen är relativt nytt. De diskursiva förståelser som kan identifieras i dokumentären kan således säga mer om nutidens förståelse av femininitet, moderskap och aktörskap än om dokumentären eller fallet varit äldre.

3.3 Etiska implikationer

Donna Haraway har betonat vikten av att som forskare situera sig själv i relation till forskningen. Situering innebär att forskarsubjektet reflekterar över sin position och den kontext i vilken hen forskar, specifikt i relation till maktrelationer (Lykke 2009, s. 167-169). Det har genomgående varit viktigt för mig att reflektera över detta och nedan följer en diskussion kring de etiska överväganden jag gjort i relation till fallet och materialet.

Jag är en vit medelklasskvinna som skriver en kandidatuppsats på Lunds Universitet medan Pearl saknar många av de privilegier jag gynnas av. I dokumentären beskriver biträdande distriktsåklagare Jonathan Hatami det område Pearl, Isauro och Gabriel bodde i som utsatt och socioekonomiskt underprivilegerat (Netflix 2020²) Pearl är även av latinamerikanskt

² Avsnitt 1, tid: 29.20

ursprung vilket adderar en etnicitet- och rasdimension i maktrelationen mellan mig och henne. Under rättsprocessen diagnostiseras Pearl dessutom med en rad psykiska sjukdomar och psykisk funktionsnedsättningar (Netflix 2020³). Pearl gick heller inte ut grundskolan (Netflix 2020⁴). Jag besitter således en rad privilegier i relation till Pearl: jag är vit, medelklass, funktionsnormativ och universitetsutbildad. Det kan således ses som problematiskt att jag skriver om ett fruktansvärt brott hon begått, speciellt med tanke på att den vita moraliserande forskaren har en del i bagaget vad gäller granskande av rasifierade och underprivilegierade personers brottslighet. Studien undersöker dock inte Pearls handlingar eller brott, utan *skildringen* av henne. Denna forskning utgör således inte en kriminalisering av Pearl utan snarare en problematisering av hur hon framställs.

Utöver frågan om mina privilegier i relation till Pearl funderade jag i början av detta arbete på hur jag skulle hantera beskrivningar av det våld som Gabriel utsatts för. Jag ville inte att min forskning skulle utgöra en akademisk text-version av problematiska bilder på vita "räddare" som fotograferats med rasifierade, nakna fattiga barn som inte visar ansiktet, är undernärda, skadade, eller på annat sätt avhumaniserade. Eftersom fokuset i denna uppsats dessutom är Pearl Fernandez, alltså förövaren, riskerar detaljerade diskussioner om brottens natur att konstruera Gabriel som en passiv kropp, medan Pearl blir det enda subjektet. Detaljerade beskrivningar av våld och tortyr mot ett barn, speciellt ett rasifierat barn, har således en del problematiska implikationer. För att undvika detta har jag varit så vag som möjligt i beskrivningen av fallet och jag har inte inkluderat några beskrivningar av det våld Gabriel utsattes för. Utöver det vill jag även ta avstånd från det tidvist objektifierande och avhumaniserande användandet av bilder på Gabriel i dokumentären.

Värt att tillägga är också att jag valt att inte fokusera på faktorer som exempelvis ras och klass i denna studie. Exempelvis hade det varit spännande att undersöka hur föreställningar om funktion, ras och klass lyser igenom i berättelsen om Pearl, men detta ligger inte i fokus i denna uppsats. Det är min mening att forskning med endast köns- och genusperspektiv är etiskt försvarbara ur ett intersektionellt perspektiv om de är transparenta och ärliga med vilka perspektiv som utesluts. Arbetets syfte är att undersöka könade konstruktioner av Pearl och

³Avsnitt 3, tid: 12.30

⁴Avsnitt 3, tid: 12.30

därför har identitetsmarkörer som i andra kunskapstraditioner sätts i fokus prioriterats bort i denna studie. Studiens begränsade omfattning gör dessutom att ett fokus på ett specifikt perspektiv ger analysen mer plats att vara djupgående och nyanserad.

4. Teori

Detta kapitel innehåller en redogörelse av de teoretiska begrepp och koncept som kommer att vägleda denna genusvetenskapliga uppsats. Först introduceras två grundläggande poststrukturalistiska begrepp som är viktiga för studien. Efter det följer en redogörelse av teorier om *moderskap* som diskursiv konstruktion. Detta följs av beskrivningar av teorier om *madonna/hora dikotomin*, *geniet/musan dikotomin* och *maskulinisering*. Samtliga dessa teorier behandlar femininitet och moderskap som koncept samt kvinnligt aktörskap. Med kvinnligt aktörskap menas hur en kvinna konstrueras som aktör i en diskurs, alltså hur passiv eller aktiv hon antas vara.

4.1 Diskurs och dekonstruktion

I denna sektion kommer två grundläggande poststrukturalistiska begrepp som vägleder denna studie att presenteras. Begreppen kommer inte att användas som teoretiska verktyg i analysen av materialet utan dess primära funktion är att positionera studien utifrån ett epistemologiskt och ontologiskt perspektiv.

Feministisk poststrukturalistisk forskning har generellt anammat fyra av poststrukturalismens kärnbegrepp (Scott 1988, s. 34) varav två är relevanta i relation till denna studie. Den ena är *språk* som inom poststrukturalismen förstås som meningssystem, snarare än bara ord och grammatik. Analys av språk erbjuder således ett sätt att förstå hur olika betydelser blir till (Scott 1988, s. 34). Denna studie kommer behandla det som sägs och visas i materialet som *språk* och kommer förstå det som delar av meningsskapande processer. Det andra relevanta begreppet är *dekonstruktion*. Att *dekonstruera* är att analysera hur meningar skapas, specifikt genom att plocka isär diskurser (Scott 1988, s. 38). Förståelsen av språk som meningsskapande och dekonstruktion som processen att plocka isär meningsskapandet är centrala för denna studies förhållningssätt till materialet och för de metodologiska och teoretiska val som gjorts.

4.2 Det intensiva moderskapet

Den kulturella och diskursiva innebörden av *moderskap* skiljer sig från innebörden av faderskap. Att säga att någon har “mothered” ett barn är inte samma sak som att säga att någon har “fathered” ett barn. En man kan “mother” ett barn om han är dess primära vårdnadshavare och/eller på andra sätt är extra omhändertagande, men man skulle inte säga att en kvinna “fathers” ett barn, eftersom faderskap inte är lika specifikt ideologiskt betingat som moderskap (Chodorow 1999, s 11). Den ideologi som generellt präglar moderskapet som konstruktion är *det intensiva moderskapet* som innebär en emotionellt intensiv föräldrastil som kretsar helt kring barnets välmående och mammans tid med barnet (Arendell 2000, s. 1195). “Mothering” och moderskap är således inte bara en rad socialt konstruerade aktiviteter kopplade till omhändertagandet av ett barn, utan utgör också en symbol för den ultimata hängivenheten till ett barn (Arendell 2000, s. 1192). Även om ideologin om *det intensiva moderskapet* inte är universell finns det en dominant ram genom vilken alla mammor bedöms. Denna ram består av normer grundade i föreställningar om den heterosexuella kärnfamiljen och familjen som institution (Arendell 2000, s. 1195). Arendell presenterar en förståelse av moderskap som hon kallar för *avvikelsediskursen* som inkluderar mammor som inte passar in i den heterosexuella kärnfamiljen och mamma-idealet. Exempelvis kan det vara mammor utan medborgarskap, mammor som får socialbidrag, lesbiska mammor, arbetslösa mammor eller liknande. Dessa mammor misslyckas med att passa in i den dominanta ideologin av moderskap vilket gör dem särskilt sårbara för granskning och kritik (Arendell 2000, s. 1195). I rättssammanhang är dessutom en mamma vars identitet och beteende inte stämmer överens med den dominanta ideologin av moderskap mer sårbar att dömas för det brott hon åtalas för (Cunliffe 2011, s. 97-101).

De idéer om moderskapet som diskuterats ovan visar att moderskapet som praktik och ideologi är präglad av normer och antaganden om hur en familj bör se ut och vad moderskap bör innebära. Dessutom är idén om moderskapet kopplat till normativa föreställningar om femininitet (Chodorow 1999, s 11) och patriarkala strukturer (Bareket et al 2018, s. 520). Martha L Fineman (1991) beskriver moderskap som:

(...) ett koloniserat koncept - en händelse som fysiskt praktiseras och upplevs av kvinnor, men som är ockuperat och definierat, givet mening och innehåll, av den patriarkala ideologins grundläggande koncept (Fineman 1991, s. 289-290) [egen översättning]

4.3 Madonna och hora dikotomin

Madonna/hora dikotomin är ett väletablerat ideologiskt koncept som många teoretiker, inte minst många genusvetare, undersökt (Bareket et al 2018, s. 520). Dikotomin bygger på antagandet att sexuella, "promiskuösa" kvinnor har negativa egenskaper som exempelvis slughet och själviskhet medan "kyska", "rena" kvinnor har positiva egenskaper som omtänksamhet och moderlighet (Bareket et al 2018, s. 520). Dikotomins grundläggande ideologiska byggsten är antagandet att kvinnor antingen passar in i den ena eller den andra av dessa polariserade kategorier (Bareket et al 2018, s. 520). Invävt i madonna/hora dikotomin finns utöver normativa uppfattningar om femininitet även könade föreställningar om moderskap. Ett exempel är Camerinos målning (ca 1400) *The Madonna of Humility with the Temptation of Eve* där oskulden Maria, som representerar renhet och kyskhet, står med Jesus i famnen medan Eva, som representerar sexualitet och lust, ligger naken nedanför med den bibliska ormen - symbolen för slughet och manipulation - runt sin kropp (Bareket et al 2018, s. 519). Det finns alltså en föreställning kring moderskap som är kopplat till den konceptuella dikotomin mellan madonnan och horan. Madonnan är modern och frun: den rena kvinnan. Horan är anti-modern: motsatsen till den ideala femininiteten (Bareket et al 2018, s. 519).

Utöver madonna/hora dikotomins koppling till föreställningar om feminin renhet och moderskap har den även teoretiserats i relation till en uppdelning som har med kvinnligt aktörskap att göra. Uppdelningen går ut på förståelsen att kvinnor som är "goda", stöttande och feminina är i behov av stöd och skydd, medan kvinnor som uttrycker aktivitet och sexualitet är ett hot mot könsordningen och mäns sociala och sexuella makt. Detta är skillnaden mellan välvillig sexism (*benevolent sexism*) och fientlig sexism (*hostile sexism*) som båda utgår ifrån kvinnors underordning gentemot män men som låter denna utgångspunkt ta uttryck på olika sätt (Bareket et al 2018, s. 520). Enligt både denna dikotomi och den om madonnan och horan delas kvinnor här in i två grupper: den passiva och rena

madonnan som behöver stöd, eller den aktiva och orena horan som hotar normativa idéer om sexualitet och femininitet (Bareket et al 2018, s. 520). Innebörden av normativ femininitet blir således tätt sammanvävt med traditionella och sexistiska förståelser av kvinnligt aktörskap, kvinnlig sexualitet, och moderskap. Dessa indelningar av kvinnor har således som funktion att upprätthålla patriarkala trossystem som ser kvinnor som antingen sexuellt attraktiva och aktiva, eller som rena och moderliga fruar (Bareket et al 2018, s. 520).

4.4 Maskulinisering

Utöver den generella konstrueringen av kvinnor i relation till patriarkala föreställningar om femininitet och moderskap finns specifika sätt på vilka kvinnor som mördar konstrueras. En av dessa konstruktioner är *maskulinisering* (översatt från *masculinization*) (Seal 2010, s. 24). Maskulinisering syftar på konstrueringen av en kvinna som mördar som maskulin och sexuellt avvikande. Enligt denna konstruktion är den mördande kvinnan avvikande och onormal eftersom hon är intagit en traditionellt maskulint betingad roll som aktiv, dominant och våldsam (Seal 2010, s. 40). Seal tar Rosemary West som exempel, en kvinna som tillsammans med sin man mördade flera unga flickor på ett sätt som inkluderade extremt fysiskt och sexuellt våld. Under rättegången konstruerades och misstänkliggjordes Rose West som maskulin vilket i slutändan blev avgörande för domen mot henne (Seal 2010, s. 30). Maskuliniseringen av den mördande kvinnan blir således dels ett sätt att förklara hennes våldsamma beteende och dels ett sätt att misstänkliggöra henne som onormal.

4.5 Musan och geniet dikotomin

En annan konstruktion av kvinnor som mördar är den Seal valt att kalla för *musan och geniet dikotomin* (översatt från *muse and mastermind dichotomy*). När det gäller kvinnor som mördar tillsammans med män konstrueras de antingen som musan: ett passivt offer för mannens våld och tvång, eller som geniet: en slug, dominant och sexuell aktör som tvingat mannen att mörda (Seal 2010, s 38). Precis som enligt den välvilliga sexismen och bilden av madonnan (Bareket et al 2018, s. 519-520) antas kvinnan i en heterosexuell relation inta en stödjande roll och hon antas behöva vägledning och skydd från mannen i fråga (Seal 2010, s 39-40). Den sida av dikotomin som konstruerar kvinnan som musan för mannens våld är således den som utåt sett är mest kompatibel med traditionell heterosexuell femininitet

eftersom kvinnan då antas ha en mer passiv roll (Seal 2010, s 39-40). Exempelvis kan hon antas vara tvingad eller hjärntvättad av sin man till att begå brott. Denna sidan av dikotomin är dock komplex eftersom det finns aspekter i denna konstruktion som målar upp kvinnan som en *inspiration* till mannens våldshandlingar (Seal 2010, s 39-40) Hennes sexuella relation med mannen kan antas vara grundstenen i våldet och hon blir därför inte oskyldig i våldet per se, men hon blir inte heller den drivande aktören (Seal 2010, s 39-40). Det finns alltså två delar av musan: hon låter mannen uttrycka sin naturliga maskulina våldsamt och är därför passiv medan hon samtidigt med sin sexualitet och femininitet inspirerat mannen till våld. Medan musan passar in i den traditionella feminina rollen som passiv, är hennes sexualitet således ändå skyldig eftersom den - om än omedvetet - *inspirerat* mannen till våld (Seal 2010, s 39-40).

I den andra änden av denna dikotomi finns konstruktionen av kvinnan som geniet bakom våldet. När ett heterosexuellt par mördar konstrueras hon här som en slug och planerande aktör som genom sin feminina kraft övertygat mannen att mörda åt henne (Seal 2010, s 40). Hon kanske inte deltar i det fysiska våldet, men det är hennes viljor och passioner som motiverar våldet och hon är i denna konstruktion betydligt mer aktiv (Seal 2010, s 40). Denna konstruktion stör den heterosexuella normativiteten på ett annat sätt än musan eftersom den innebär att kvinnan tagit en dominant roll över mannen (Seal 2010, s 40). Konstruktionen stör således idén av heterosexuella relationer som drivna och dominerade av mannens sexualitet och vilja och överlappar därför ibland med *maskuliniseringen* av den mördande kvinnan eftersom hon här tar en "mansroll" (Seal 2010, s 40). Dessutom anses generellt vålds-domänen vara maskulin och mansdominerad, vilket ytterligare maskuliniserar och misstänkliggör geniet (Seal 2010, s 40). När den mördande kvinnan konstrueras som geniet är hon dessutom horan eftersom hennes sexualitet och aktivitet blir misstänkliggjord (Bareket et al 2018, s. 519-520).

Seal menar att diskurser sällan kan bestämma sig rörande den mördande kvinnans "natur" vilket skapar osäkerhet och förvirring kring kvinnan (Seal 2010, s 38). Konstruktionen av kvinnor som mördar kan således vara dubbla och det är inte givet att kvinnan antingen konstrueras som det ena eller det andra. Ett exempel på detta är Myra Hindley som trots att

hon främst konstruerats som aktiv och drivande i mordet hon utförde tillsammans med Ian Brady även skildrats som passiv (Seal 2010, s. 42):

Som Cameron och Frazer (1987) menar är hon antingen Ian Bradys Pygmalion och agerar i enlighet med hans önskningar och order, eller så är hon hans Lady Macbeth som orkestrerar mordet och är 'fundamentalt mer ond' (s.146) än honom. (Seal 2010, s. 42) [egen översättning]

Myra Hindley blir således dels ett offer av Ian Bradys maskulina våld, och dels den onda våldsbenägna kvinnan vars ord är Bradys lag (Seal 2010, s. 40-42).

5. Metod

Den här genusvetenskapliga uppsatsens analys bygger i huvudsak på den diskursanalytiska metoden *diskursteori*. Utöver det har vissa av Rennstam och Wästerfors (2015) metoder för sortering av kvalitativt material väglett analysprocessen. Den initiala sorteringen och tematiseringen av materialet beskrivs i detalj under rubriken *praktiskt genomförande* längre ned i detta kapitel. För analysen av materialet användes Ernesto Laclau och Chantal Mouffes analysmetod *diskursteori* som den beskrivs av Winther Jørgensen och Phillips (2000) i *Diskursanalys som teori och metod*. Det huvudsakliga verk av Laclau och Mouffe som Winther Jørgensen och Phillips utgått från är *Hegemony and socialist strategy* från 1985. Nedan följer en beskrivning av forskningens metod, en redogörelse för det praktiska genomförandet samt en diskussion kring etiska överväganden.

5.1 Diskursteori

Diskursteorin ser det sociala fältet som ett nät av betydelsebildningsprocesser och en diskurs som en fixering av specifika betydelser (Winther Jørgensen och Phillips 2000, s. 32, 64). Exempelvis kan en diskurs vara en förståelse av *den mördande kvinnan* som slug och sexuellt manipulativ. Det diskursiva fältet utgörs således av de betydelser som inte får plats inom en specifik diskurs (Winther Jørgensen och Phillips 2000, s. 64). Om den mördande kvinnan enligt en diskurs är slug och manipulativ ligger förståelsen av henne som god eller passiv således i det diskursiva fältet.

Denna studie har primärt vägletts av diskursteorins metodologiska verktyg *flytande signifikanter, moment, element, nodalpunkt, antagonism, det diskursiva fältet* och *den diskursiva kampen*. Flytande signifikanter är tecken som är centrala inom flera diskurser och som olika diskurser försöker låsa fast en mening till (Winther Jørgensen och Phillips 2000, s. 35) och en nodalpunkt är ett centralt moment kring vilket andra tecken får betydelse (Winther Jørgensen och Phillips 2000, s. 33). Exempelvis är *den mördande kvinnan* en nodalpunkt både i diskursen som konstruerar henne som musan och diskursen som konstruerar henne som geniet. Eftersom båda diskurserna kämpar om att definiera betydelsen av *den mördande kvinnan* är det också en flytande signifikant. Ett moment är inom diskursteorin ett tecken som

har en specifik fixerad betydelse i en diskurs (Winther Jörgensen och Phillips 2000, s. 33). I geniet-diskursen kan ett moment vara *sexualitet* och till nodalpunkten *den mördande kvinnan* kan betydelsen av *sexualitet* som förförisk och hypnotiserande fixeras. Ett element är ett tecken som inte är fixerat, alltså ett tecken som inom diskursen inte har en tydlig betydelse (Winther Jörgensen och Phillips 2000, s. 33). I musan-diskursen finns som diskuterat i teorikapitlet tvetydigheter om huruvida kvinnan är ett passivt offer eller om hon är en inspiration till en mans våld. Den mördande kvinnans *roll i mordet* är således ett element, eftersom diskursen inte "bestämt sig" för hur delaktig hon är.

Den diskursiva kampen syftar på den kamp om hegemoni som hela tiden pågår mellan diskurser (Winther Jörgensen och Phillips 2000, s. 13, s. 64). Det pågår exempelvis en diskursiv kamp mellan musan-diskursen och geniet-diskursen. Kampen pågår konstant och en diskurs kan aldrig slutgiltigt "vinna", men den kan vara hegemon om den vid ett givet tillfälle är den mest dominant (Winther Jörgensen och Phillips 2000, s. 13, s. 64). Antagonism uppstår när olika identiteter diskursivt hindrar varandra. En person kan ha olika diskursiva identiteter utan att dessa står i antagonistiskt förhållande till varandra (Winther Jörgensen och Phillips 2000, s. 54-55). Exempelvis kan de diskursiva betydelseerna av att vara både *fru* och *moder* existera i samklang i en diskurs. Däremot kan identiteterna *moder* och *sexarbetare* stå i antagonistiskt förhållande till varandra då den diskursiva identiteten *moder* kan utesluta aktiv sexualitet eller andra betydelser som fixerats vid den diskursiva identiteten *sexarbetare*.

5.2 Praktiskt genomförande

När jag såg dokumentären för första gången kunde jag löst identifiera en del könsnormativa mönster i konstrueringen av Pearl. Skildringen genomsyrades enligt min uppfattning av normativa idéer om feminitet, sexualitet, moderskap, skuld och kvinnligt aktörskap och mot bakgrund av min utbildning kunde jag konceptualisera dessa mönster redan inledningsvis. Jag beslutade därmed att inte angripa materialet som om jag saknade förutbestämda uppfattningar kring det, eller som om mitt arbete inte redan från början utformats med avstamp i en teoretisk förkunskap. Jag vägledes i stället av de teoretiska begrepp som redogjorts för i teorikapitlet och sökte efter mönster och teman.

Den inledande avgränsningen av materialet gjordes genom att jag tittade på dokumentären och antecknade tidsangivelser till de tillfällen då Pearl diskuterades på ett sätt som hade med moderskap, femininitet eller aktörskap att göra. Enligt vägledning från Rennstam och Wästerfors valde jag att i ett tidigt skede transkribera det relevanta materialet för att sedan kunna göra en inledande tematisering följt av mer detaljerade kategoriseringar (2015, kap. 3, s. 80). Jag landade i en indelning av materialet i tre teman: *Pearl som aktiv*, *Pearl som passiv* och *Pearls moderskap*. Detta följdes av en indelning av temana i mindre kategorier med hjälp av diskursteorins metodologiska verktyg *nodalpunkt*, *moment*, *element* och *flytande signifikanter*. I slutändan omvandlades förståelsen av de tre temana till två diskurser där den ena konstruerar Pearl som passiv och den andra som aktiv. Förståelsen av Pearls moderskap inkluderades i slutändan i den diskurs som konstruerar henne som aktiv vilket kommer diskuteras i detalj i analyskapitlet.

För transparens valde jag i ett tidigt skede att inte översätta det transkriberade material som utgör grunden för analysen. Utöver att jag för tydlighetens skull tagit bort vissa utfyllnadsord och upprepningar är citaten således direkt transkriberade från materialet.

5.3 Etiska överväganden

5.3.1 Riktlinjer

Vetenskapsrådet presenterade i sin rapport från 2017 en rad riktlinjer som god forskning bör följa. De punkter som varit mest centrala i denna studie är 1: att öppet redovisa metod och resultat och 2: att medvetet granska och redovisa utgångspunkterna för studien (Vetenskapsrådet 2017, s. 8). Jag har löpande varit så transparent som möjligt i forskningen och ovan har jag redovisat hur jag rent praktiskt genomfört mitt arbete samt hur jag hanterat materialet. Jag har även diskuterat utgångspunkten för forskningen och de val jag gjort under processen. I materialkapitlet har jag diskuterat mitt urval och reflekterat över de etiska implikationerna av mina privilegier i relation till Pearl. Utöver detta kommer jag nedan diskutera hur jag som forskare med en poststrukturalistisk epistemologisk utgångspunkt ställer mig till frågor om kunskapsanspråk.

5.3.2 Kunskapsproduktion

Diskursanalysens syfte är inte att få reda på hur verkligheten *är* eftersom den ontologiska och epistemologiska utgångspunkten är att verkligheten inte går att nå utanför diskurser (Winther Jörgensen och Phillips 2000, s. 28-29). Utgångspunkten är att "sanning" och kunskap är diskursivt producerat och att diskursanalytikerns primära syfte därför är att undersöka mönster i utsagor om verkligheten (Winther Jörgensen och Phillips 2000, s. 28-29).

Som feminist och genusvetare är jag en del av diskurser som fixerat andra betydelser nodalpunkten *den mördande kvinnan* än de diskurser som är dominanta i dokumentären. Aktiviteten att skriva denna uppsats utgör således en meningsbyggande process och är därmed delaktig i en diskursiv kamp. Detta kan ses som ett problem eftersom det kan anses vara omöjligt att ta ett steg tillbaka från verkligheten och analysera materialet utan influenser från de diskursiva sanningar man själv är del av (Scott 1988, s. 34). Analysen av materialet blir genom det påverkat av forskarens egna diskursiva förståelser av världen. Det finns således en spänning mellan utgångspunkten att sanning är diskursivt producerat och självklarheten i att forskning måste kunna göra anspråk på kunskap (Winther Jörgensen och Phillips, 2000, s. 28-29). Det är dock min mening att detta inte är ett problem för denna forsknings legitimitet eller kunskapsanspråk. Dels delar jag den epistemologiska utgångspunkten att total objektivitet är omöjligt att uppnå och att det enda sättet att minimera subjektivitet som kan kompromissa forskningens legitimitet är att vara transparent (Lykke 2009, s. 167-169). Jag har därför varit så transparent som möjligt genom uppsatsen. Dessutom är ett av det feministiska och genusvetenskapliga projektets syften att förändra diskurser som konstruerar kvinnor och män på sätt som reproducerar ojämlika könsmaktsordningar. Denna studie försöker därmed dekonstruera och problematisera könsnormativa diskurser som kan vara skadliga. Att den problematik jag ser i skildringen av Pearl Fernandez därför är influerad av min feministiska utgångspunkt och de feministiska diskurser jag är del av bör således inte ses som en nackdel.

6. Analys

I materialet har en dominant diskurs identifierats. I denna hegemoniska diskurs konstrueras Pearl som aktiv, sexuell, slug, ofeminin och omoderlig och jag har valt att kalla den för *diskursen om geniet, horan, och anti-modern* (hädanefter GHA-diskursen). Nedan kommer GHA-diskursen redogöras för med vägledning av de metodologiska verktyg och teoretiska ramverk som denna studie tar avstamp i. Efter det följer en redogörelse av den motdiskurs som identifierats i dokumentären vilken jag har valt att kalla för *diskursen om musan* (hädanefter M-diskursen). I relation till de metodologiska verktygen *den diskursiva kampen, det diskursiva fältet* och *antagonism* kommer den kamp som sker mellan diskurserna att diskuteras.

I båda diskurserna som kommer diskuteras nedan har jag identifierat *den mördande kvinnan* som nodalpunkt och flytande signifikant eftersom båda diskurserna kämpar om att definiera betydelsen av henne.

6.1 Geniet, horan och anti-modern

I GHA-diskursen finns fyra centrala moment: *intention, kontroll, sexualitet, och moderskap*. Dessa kommer att diskuteras nedan i relation till nodalpunkten *den mördande kvinnan* och mot bakgrund av teorier om femininitet, moderskap och kvinnligt aktörskap.

6.1.1 Intention

I GHA-diskursen konstrueras den mördande kvinnan som den drivande aktören i mordet och detta moment utgör en central del av den konstruktionen. Momentet handlar om Pearls avsikt att mörda och en central del av momentet är konstruktionen av Isauro som genuin och god innan han träffade Pearl. Exempelvis använde Isauros försvarsadvokater argumentet att han var en ung, naiv, ovetande och rar kille innan han träffade Pearl.⁵ Det antyds därmed att Isauro var ovetande om Pearls intentioner och att relationen med henne skulle resultera i mordet på ett barn. Pearls gammelmöster Elizabeth Carranza berättar att Isauro gjorde rätt för

⁵ Avsnitt 3 - tid: 07.55

sig: han jobbade, han hade en bil, han var laglydig.⁶ Carranza berättar att hon hoppades att Isauro skulle förändra Pearl till det bättre när de blev tillsammans men att detta tyvärr inte blev fallet.⁷ Pearl blir således motsatsen till Isauro i konstruktionen. Han var naiv och ovetande medan hon var kalkylerande och hade onda intentioner.

Konstruktionen av Pearl som ond och slug sker även i redogörelser av hennes interaktioner med andra aktörer i dokumentären. Biträdande distriktsåklagare Jonathan Hatami berättar:

[Pearl] sounded pretty smooth, cause she's smart. Um, and it has a lot to do with her involvement with DCFS [socialtjänsten] over these years. It wasn't just this eight months with Gabriel, it was way before that. Learning how to deal with them and what to say.⁸

Citatet talar till Pearls onda intentioner. Det talas inte om missförstånd eller brist på kommunikation, utan *manipulation*. Hon är kalkylerande i sin hantering av socialtjänsten och hon kan manipulera personer.

Biträdande distriktsåklagare Scott A Yang menar att “[Isauro] was basically the muscle behind the relationship. He was the person who, I believe, Pearl Fernandez had do most of her dirty deeds”.⁹ Det är Pearls “dirty deeds” och hon har uppmanat (“had do”) Isauro att göra dem. Isauro har enligt konstruktionen ingen egen vilja att skada Gabriel utan han blir på ett eller annat sätt kontrollerad av Pearl. Pearl konstrueras som planerande och medveten om sina viljor och gammelmestern Elizabeth Carranza menar att Pearl hade Isauro där *hon ville*: “She had him where she wanted him”.¹⁰ Pearl konstrueras här som den drivande kraften bakom våldet. I relation till geniet/musan- och madonna/hora dikotomierna kan Pearl således varken vara musan eller madonnan eftersom de bygger på en förståelse av kvinnan som passiv (Seal 2010, s. 39-40, Bareket et al 2018, s. 520). När den mördande kvinnan däremot är geniet eller horan är det hennes viljor som styr akten och hennes intention att våldet ska genomföras (Seal

⁶ Avsnitt 3 - tid: 09.12

⁷ Avsnitt 3 - tid: 09.12

⁸ Avsnitt 3 - tid: 37.40

⁹ Avsnitt 1 - tid: 41.20

¹⁰ Avsnitt 3 - tid: 10.08

2010, s. 40). Pearl som den mördande kvinnan blir alltså geniet och horan i denna konstruktion eftersom hon är aktiv och drivande.

6.1.2 Kontroll

Detta moment har fixerat innebörden av den mördande kvinnans kontroll över sin man. Momentet handlar om fysisk kontroll och våld och Pearl konstrueras i dokumentären som våldsamt mot Isauro.¹¹ Meningar som “she would smack him in front of us”¹² och “she would hit him”¹³ är exempel på detta. Pearls gammelmyster Elizabeth Carranza beskriver henne så här:

A lot of the family wants to blame just [Isauro]. I hear a few people say she was a victim and didn't know how to get out of there. If you knew Pearl, Pearl was never the victim. When her and [Isauro] would fight, she was the abusive one...to him.¹⁴

Man menar således att Pearl var fysiskt våldsamt mot Isauro. Detta konstruerar henne som geniet eftersom en central del av geniet-konstruktionen är förståelsen av den mördande kvinnan som kontrollerande och våldsamt (Seal 2010, s. 39-40). Pearls gammelmorbror George Carranza menar att “[Pearl] was always in control with her boyfriends. They would do what she says”¹⁵ vilket ytterligare förstärker bilden av henne som kontrollerande gentemot män.

Pearl misstänkliggörs även på grund av att hennes relation med Isauro avviker från normativa föreställningar om heterosexuella förhållanden (Seal 2010, s. 40). Elizabeth Carranza menar i citatet ovan att det finns antaganden om att Isauro skulle vara den som misshandlade/kontrollerade Pearl, men att det egentligen var tvärtom: “she was the abusive one ... to him”. Relationen mellan Pearl och Isauro blir således konstruerad som icke-normativ: hon är våldsamt, inte han (Seal 2010, s. 40). Hon har tagit en dominant roll över honom och har klivit in i en maskulin domän, dels genom sitt våld mot Isauro, och dels

¹¹ Avsnitt 3 - tid: 10.08

¹² Avsnitt 3 - tid: 10.08

¹³ Avsnitt 3 - tid: 10.08

¹⁴ Avsnitt 3 - tid: 10.08

¹⁵ Avsnitt 3 - tid: 10.08

genom sitt våld mot Gabriel (Seal 2010, s. 40). Misstänkliggörande av henne blir därmed även kopplat till maskuliniseringen av henne. Hon avviker från både heterosexuallitetsnormer och från traditionell femininitet när hon "beter sig" på ett sätt som är maskulint betingat: våldsamt, aktivt och dominant (Seal 2010, s. 24, 30, 40).

6.1.3 Sexualitet

Innebörden av den mördande kvinnans sexualitet är en annan primär betydelse kring vilken denna diskurs kretsar. Pearls sexualitet konstrueras i diskursen som slug och manipulerande och görs genom det skyldig. Detta moment kretsar kring två föreställningar. För det första görs Pearl skyldig för sin aktiva sexualitet och konstrueras därmed som horan. För det andra antas hon *använda* sin sexualitet för att locka och tvinga Isauro att mörda Gabriel och hon konstrueras därmed även som geniet.

I dokumentären spelas en ljudinspelning upp som gjordes under tiden Isauro och Pearl satt i häktet. Inspelningen innehåller ett samtal mellan Isauro och Pearl som är av sexuell karaktär och Pearl är den som pratar och tar initiativ.¹⁶ Genom uppspelet av det privata samtalet i berättelsen om mordet på Gabriel konstrueras Pearls sexualitet som relevant och den blir således en del av hennes identitet som mördare (Bareket et al 2018, s. 520). Skildringen konstruerar således Pearl som horan eftersom hon misstänkliggörs för sin sexualitet. Pearls gammelmöster Elizabeth Carranza berättar om Pearl och Isauros relation:

I felt like in some ways if you've seen him, if you've seen what he looks like and you seen how Pearl was. She always dressed in short dresses and showing her breasts and lots of makeup. He felt maybe like he could never get another girl that looked like Pearl. And so he better do what what she says.¹⁷

Pearl är återigen aktiv: hon *bär* korta klänningar och mycket smink, hon *visar* sina bröst. Hon gör aktiva val för att Isauro ska finna henne attraktiv vilket konstruerar henne som horan. Detta misstänkliggör henne inför den breda befolkningen och precis som Eva i Camerinos målning blir hon en symbol för orenhet och ondska (Bareket et al 2018, s. 519-520). Hennes

¹⁶ Avsnitt 3 - tid: 33.00

¹⁷ Avsnitt 3 - tid: 9.12

sexualitet görs också skyldig gentemot mannen eftersom den lockar honom och genom det blir hon även konstruerad som geniet (Seal 2010, s 40). Det Pearl hotar med är att hon skulle lämna Isauro om han inte gör som hon säger¹⁸ och med sin feminina, hypnotiserande sexualitet (Seal 2010, s. 40) har hon övertygat Isauro om att mörda Gabriel. Journalisten Melissa Chadburn undrar “What was their motivation? Was Isauro being motivated by this black widow temptress?”¹⁹ Svarta änkan är spindeln som äter upp sin manliga partner efter de parat sig. Pearl är den onda och själviska kvinnan som utnyttjar Isauro i egenintresse för att sedan förkasta honom. Det antyder dessutom att Isauro gör detta mot sin vilja: Pearl har lockat och lurat honom med sin hypnotiserande sexualitet. Pearl vill ha Gabriel död och därför förför hon Isauro tills han gör som hon säger. Pearl misstänkliggörs således för sin aktiva sexualitet och hon antas använda den för att manipulera och kontrollera Isauro och den mördande kvinnan blir därmed konstruerad som geniet och horan (Seal 2010, s.40, Bareket et al 2018, s. 520).

6.1.4 Moderskap

Det fjärde momentet i diskursen är den mördande kvinnans moderskap. Betydelsen av detta moment ligger i den mördande kvinnans brist på kärlek och hängivenhet till sitt barn och mot bakgrund av normativa uppfattningar av moderskap misstänkliggörs hon därmed som moder.

Innebörden av Pearls moderskap är i dokumentären till del definierat av hennes ovilja att ha/föda Gabriel. Gabriels släktingar menar att Pearl inte ville fortsätta graviditeten och att hon negligerade Gabriel när han väl var född. Pearls gammelmoster Elizabeth Carranza berättar om Pearls graviditet: “Pearl didn't want the pregnancy, she didn't wanna continue it. And when she had him, she left the hospital and left him there”.²⁰ David Martinez som tillsammans med Gabriels gammelmorbror tog hand om Gabriel de första åren berättar: “We were close with Pearl and she didn't want [Gabriel] (...)”.²¹

Pearl konstrueras också som helt obrydd över Gabriel i samband med hans död. Journalisten Melissa Chadburn berättar att räddningstjänstpersonal rapporterat att Isauro och Pearl inte

¹⁸ Avsnitt 3 - tid: 10.08

¹⁹ Avsnitt 1 - tid: 10.35

²⁰ Avsnitt 3 - tid: 16.30

²¹ Avsnitt 3 - tid: 19.10

verkade oroliga eller bekymrade för Gabriel den kvällen han mördades²². Under rättegången vittnar personal från räddningstjänsten att Pearl och Isauros agerande inte var rimligt i relation till hur allvarligt Gabriel var skadad: “[they] never asked about Gabriel or (...) what was happening to him”.²³ En ambulansförare menar att han sett föräldrar kasta sig förbi personalen för att få vara med sitt barn²⁴ medan Pearl gör motsatsen. Pearl konstrueras här som känslokall gentemot Gabriel och hon betar sig enligt räddningstjänstpersonal inte som man väntat sig att en mamma ska bete sig. Pearl bedöms således utifrån antaganden om hur mammor bör och brukar agera. Eftersom Pearl inte verkar orolig över Gabriel agerar hon därmed inte i enlighet med föreställningar kring *det intensiva moderskapet* som går ut på ett emotionellt närvarande moderskap där modern är tätt sammankopplad med barnet (Arendell 2000, s. 1195). Hennes avvikelse från generella föreställningar om moderskapet och misslyckandet att passa in i mallen för det intensiva moderskapet blir således en del av misstänkliggörandet av henne.

En sekvens i dokumentären som betonar Pearls brist på hängivenhet och kärlek till Gabriel är en intervju med David Martinez:

David Martinez: “We picked [up] Gabriel at the hospital when he was three days old. She called Mike and said ‘come and get your kid, he’s getting on my nerves already’”.

Intervjuare: “That's what she said?”

David Martinez: “That's what she said (...) She said he cries to much”²⁵

Det faktum att Pearl blivit irriterad på sitt barn används här för att visa på hennes bristande hängivenhet till sitt barn. Hon antas vara nykär, hängiven och emotionellt bunden till sitt barn, men hon är irriterad i stället. Hennes moderskap antas således inte kretsa kring Gabriels

²² Avsnitt 2 - tid: 18.47

²³ Avsnitt 2 - tid: 19.00

²⁴ Avsnitt 2 - tid: 36.20

²⁵ Avsnitt 3 - tid: 19.10

välstånd och hon misslyckas därmed att passa in i ramen för det intensiva moderskapet (Arendell 2000, s. 1195).

Pearl konstrueras också som självcentrerad. Exempelvis menar biträdande distriktsåklagare Jonathan Hatami att Pearl och Isauro tog vårdnaden av Gabriel efter att han bott med Pearls föräldrar för att få socialbidrag/barnbidrag för honom. Man menar alltså att Pearl inte hade någon genuin vilja att ta hand om Gabriel utan att hennes motiv var pengar.²⁶ Hon konstrueras därmed som en moder vars primära intresse ligger i henne själv och återigen misslyckas hon att agera enligt föreställningarna om det intensiva moderskapet. Att hon vill ha välfärdspengar blir symbolen för hennes girighet och själviskhet och hon avviker från det normativa moderskapet eftersom hon till del lever på socialbidrag (Arendell 2000, s. 1195). Misstänkliggörandet av Pearl kretsar således dels kring hennes brist på emotionell hängivenhet till Gabriel och önskan att föda honom, och dels kring hennes status som socialbidragstagare. När Pearl konstrueras som omoderlig blir hon dessutom *horan* eftersom hon genom sitt misslyckande att vara den perfekta modern och frun inte kan vara *madonnan* (Bareket et al 2018, s. 520).

6.1.5 Sammanfattning

Sammanfattningsvis kretsar denna diskurs kring tre primära förståelser av den mördande kvinnan: *geniet* som manipulerar och kontrollerar; *horan* som är ofeminin och aktivt sexuell; och *anti-modern* som är motsatsen till *madonnan*. Det är den mördande kvinnans vilja att mordet ska ske och det är hennes passioner som driver akten. Hon är dock inte ensam i denna akt, utan hon har med hjälp av sexuell och fysisk kontroll tvingat sin man att göra som hon vill. Hon är även sexuell: inte bara genom att hon sexuellt kontrollerar mannen utan också eftersom hon är sexuellt aktiv och driven. Hon är dessutom *anti-modern* och *horan* som varken är engagerad eller känner någon hängivenhet till sitt barn.

6.2. Musan

M-diskursen är inte lika framträdande i dokumentären som GHA-diskursen och dess innebörd är heller inte lika tydlig. Diskursen kretsar kring förståelsen av den mördande

²⁶ Avsnitt 3 - tid: 25.00

kvinnan som passiv och i diskursen har jag identifierat ett centralt element som jag kommer presentera nedan. Elementet har jag valt att kalla för *roll i mordet* och det försöker fixera förståelser av den mördande kvinnans delaktighet i mordet. Det finns dock två olika förståelser av den mördande kvinnans roll i mordet i denna diskurs och det är därmed ett element (Winther Jørgensen och Phillips 2000, s. 33). Båda de förståelser som förekommer i denna diskurs hotar dock GHA-diskursens förståelser vilket pekar på en instabilitet i den hegemoni GHA-diskursen besitter. Denna instabilitet exemplifierar Laclau och Mouffes mening att en diskurs aldrig slutgiltigt kan "vinna" (Winther Jørgensen och Phillips 2000, s. 13, s. 64) och bevisar även Seals mening att konstruktioner av den mördande kvinnan ofta är tvetydiga eftersom hon ofta både konstrueras som aktiv och drivande och som passiv och offergjord (Seal 2010, s. 40-42). I M-diskursen konstrueras Pearl således i enlighet med två olika förståelser av den mördande kvinnans roll i mordet. Å ena sidan skildras hon som musan: en kvinna vars sexuella relation med mannen motiverat honom till våld och som därmed är delaktig i intentionen trots att den inte är hennes. Å andra sidan konstrueras hon som passiv vad gäller intentionen att mörda och antas vara delaktig i våldet men inte i intentionen.

6.2.1 Roll i mordet

Den mest dominanta innebörden av Pearls roll i mordet är den som konstruerar henne som inspirationen bakom våldet. Trots att intentionen att mörda inte är hennes antas hon i enlighet med konstruktionen av musan ändå vara *inspirationen* bakom våldet (Seal 2010, s. 39-40). Viljan att mörda Gabriel antas således vara Isauros medan relationen med Pearl antas vara grunden till denna vilja. Exempelvis frågar man sig om Isauro var svartsjuk på den kärlek Pearl gav Gabriel och att det var därför han mördade honom.²⁷ Pearls otillräcklighet som flickvän konstrueras här som anledningen bakom Isauros våld och Pearl blir således musan: delaktig i intentionen men ändå passiv i våldet (Seal 2010, s. 39-40). Ett annat antagande är att Isauro fick ett vredesutbrott på grund av någonting Gabriel sagt till honom om Pearl vilket ytterligare konstruerar Pearl som inspirationen till våldet. I en inspelning av det första förhöret med Isauro berättar han varför han blev arg på Gabriel kvällen han mördades:

²⁷ Avsnitt 2 - tid: 10.35

Isauro Aguirre: “Yeah [Gabriel] told my fiancée [Pearl], ‘why you with him if he’s always hurting you? You know, if you leave I’ll start being good’. So I got mad, I was like ‘Why don’t you say this in front of me? Everytime I leave the room, or leave to the store, you always say bad thing to you mom, and you mom’s over there crying, telling me this is what you said’. So I spanked him (...)”²⁸

Isauro är här den vars vilja styr handlingen eftersom han känner sig kränkt för det Gabriel sagt till Pearl. Hon antas således vara passiv i mordet och våldet men delaktig i intentionen. Isauro antyder även att han på ett eller annat sätt brukar skada Pearl vilket ytterligare konstruerar henne som passiv gentemot honom.

Diskursen kan dock inte bestämma sig för om Pearl är anledningen till Isauros våld eller om hon bara är en deltagare. Å ena sidan konstrueras Pearl som musan i relation till våldet, medan man å andra sidan pekar man att våldet kom med Isauro. Biträdande distriktsåklagare Scott A Yang berättar: “She put Isauro Aguirre into the lives of her children. And there was evidence that she not only watched him torture Gabriel but she was an active participant”²⁹ Pearl är här en aktiv deltagare, men hon är inte den vars intention våldet är. Pearl *tillåter* våldet, men hon initierar det inte. Isauros onda intentioner fanns redan innan och Pearl blir således oskyldig vad gäller Isauros vilja att mörda Gabriel. Enligt denna konstruering av Pearl som passiv antas hon dessutom vara i behov av Isauros skydd. Akademikern Wendy Smith menar: “And maybe Isauro in his pseudo-macho whatever seemed to her like a protector”³⁰. Pearl blir återigen rånad på sitt aktörskap gentemot Isauro.

Enligt det ena tecknet i detta element blir Isauro den som tog med våldet, och som Pearl rättar sig efter. Hon blir då mer passiv och bilden av henne blir mer förlåtande enligt patriarkala normer om femininitet och heterosexualitet. Hon antas i enlighet med den välvilliga sexismen även behöva skydd och vägledning (Bareket et al 2018, s. 519-520) och hon gör som mannen säger. I den andra innebörden av detta element blir hon inspirationen till våldet och medan musan är mer acceptabel än geniet, är hennes sexualitet ändå misstänkliggjord (Seal 2010, s.

²⁸ Avsnitt 1 - tid: 40.20 - Detta citat är inte en exakt transkribering utan det är redigerats för tydlighetens skull

²⁹ Avsnitt 3 - tid: 31.00

³⁰ Avsnitt 3 - tid: 15.30

39-40). Precis som enligt Seals teoretiska indelning finns två delar av den mördande kvinnan som musan där hon antingen antas vara det passiva offret eller inspirationen bakom våldet (2010, s. 39- 40). Enligt M-diskursen drivs handlingarna av mannens intentioner vilket stämmer överens med den könsnormativa föreställningen att heterosexuella relationer drivs av mannens vilja och passioner (Seal 2010, s. 39-40).

6.3 Omöjliga betydelser

I relation till diskursernas förståelser av *den mördande kvinnan* ligger en rad betydelser i det diskursiva fältet. Både GHA-diskursen och M-diskursen omöjliggör vissa förståelser av den mördande kvinnans natur och i relation till GHA-diskursen omöjliggörs dessutom vissa förståelser av femininitet. Nedan kommer dessa omöjliggjorda förståelser redogöras för. Detta följs av en diskussion om det antagonistiska förhållande som förekommer mellan diskurserna.

GHA-diskursen utesluter framförallt förståelsen av den mördande kvinnan som feminin. Hon tillåts inte vara passiv, kysk och moderlig om hon ska mörda. Mord som omoralisk och omänsklig handling sammankopplas således med avvikelsen från feminina normer. Avvikelse från könsnormer blir därmed misstänkliggjort. Utöver att förståelsen av den mördande kvinnan som normativt feminin inte får plats i diskursen omöjliggörs även en rad förståelser av femininitet. Att vara feminin, normal och icke misstänksam innebär i diskursen att vara moderlig, passiv och att inte ha en aktiv sexualitet vilket gör att förståelsen av femininitet som någonting utöver det hamnar i det diskursiva fältet. Denna bild av kvinnlig sexualitet, moderskap och kvinnligt aktörskap har med både musan/geniet- och madonna/hora dikotomin att göra. Den aktiva och sexuella kvinnan är geniet: hon är manipulerande, slug, och drivande (Seal 2010, s. 40). Den aktiva och sexuella kvinnan är också horan: hon är omoderlig, oren och ond (Bareket et al 2018, s. 520). Båda dessa kategorier sammankopplar kvinnligt aktörskap och kvinnlig sexualitet med icke-normativ femininitet, omoderlighet och ondska och därmed misstänkliggörs det. I det diskursiva fältet hamnar således inte bara förståelsen av den mördande kvinnan som feminin eller normativ, utan även förståelsen av femininitet som fränkopplat moderlighet, passivitet och kyskhet.

I relation till M-diskursen läggs framförallt förståelsen av den mördande kvinnan som aktiv och drivande i det diskursiva fältet. Förståelsen av henne som ett subjekt med förmågan och viljan att driva en handling omöjliggörs. Å ena sidan är hon helt passiv: en person som antingen beskyddas eller utsätts för våld av den dominanta mannen. Här blir hon objektifierad - hennes subjektskap rånas henne och förståelsen av henne som en person med aktörskap omöjliggörs. Å andra sidan är hon passiv i mordet medan hennes sexualitet blir misstänkliggjord. Detta görs dock inte på samma sätt som i GHA-diskursen eftersom hon där är aktiv och har intentioner, viljor och en aktiv sexualitet. I M-diskursen är sexualiteten bara anledningen till att *mannen* vill mörda, och hon är på så sätt fortfarande passiv och ett objekt för mannens vilja.

I GHA-diskursen är förståelsen av den mördande kvinnan som feminin (passiv, moderlig, kysk) omöjlig medan förståelsen av henne som aktiv omöjliggörs i M-diskursen. M-diskursens förståelse av den mördande kvinnan är således i antagonistiskt förhållande med GHA-diskursens förståelse av henne eftersom hon inte kan vara både aktiv och passiv. Genom M-diskursens alternativa förståelse av den mördande kvinnans aktörskap hotas således GHA-diskursens hegemoni.

7. Resultat

Syftet med det här genusvetenskapliga arbetet har varit att undersöka hur föreställningar om femininitet och moderskap lyser igenom i skildringar av kvinnor som mördar samt att analysera hur kvinnor som mördar konstrueras som aktörer i dessa skildringar. Detta har undersökts genom att göra en diskursanalys av skildringen av Pearl Fernandez i dokumentären *Fallet Gabriel Fernandez: mordet på en pojke* (Netflix 2020) med hjälp av Laclau och Mouffes *diskursteori* som den beskrivs av Winther Jørgensen och Phillips (2000). I materialet har jag identifierat den hegemoniska GHA-diskursen (diskursen om geniet, horan och anti-modern) och den mindre framträdande M-diskursen (diskursen om musan).

Så vilka föreställningar om femininitet, kvinnligt aktörskap och moderskap lyser igenom i skildringen av Pearl? Hur skildras Pearl i relation till dessa föreställningar? I den hegemoniska GHA-diskursen konstrueras Pearl 1: som geniet som förfört och manipulerat Isauro till att mörda, 2: som horan som är sexuellt aktiv och motsatsen till vad acceptabel femininitet innebär, och 3: som anti-modern vars moderskap varken passar in i idén om det intensiva moderskapet eller förståelsen av madonnan. Diskursen omöjliggör förståelsen av den mördande kvinnan som feminin och hon konstrueras som avvikande gentemot traditionella föreställningar om femininitet. Diskursen konstruerar även kvinnlig sexualitet, kvinnligt aktörskap och icke-normativt moderskap som misstänksamt och skyldigt. Förståelsen av femininitet som någonting annat än passivitet, moderlighet och kyskhet görs således omöjlig i GHA-diskursen. M-diskursen ser lite annorlunda ut och den primära skillnaden ligger i skildringen av den mördande kvinnans aktörskap eftersom hon där konstrueras som passiv vad gäller intentionerna. Däremot är innebörden av hennes roll i mannens drivkraft att mörda tvetydig då hon å ena sidan antas vara helt passiv medan hon å andra sidan antas ha inspirerat mannen till våld genom den sexuella relation hon har med honom. Centralt för både GHA- och M-diskursen är således förståelsen av den mördande kvinnans aktörskap och eftersom diskursernas är i antagonistiskt förhållande med varandra hotar M-diskursen GHA-diskursens hegemoniska förståelser.

7.1 Avslutande diskussion

Sammanfattningsvis kan man säga att denna genusvetenskapliga forskning resulterade i en dekonstruktion av de föreställningar om femininitet, moderskap och kvinnligt aktörskap som präglar skildringar av kvinnor som mördar. Forskningen har även undersökt hur den mördande kvinnan konstrueras i relation till dessa föreställningar. På så sätt uppnåddes arbetets syfte, frågeställningarna besvarades, och forskningen erbjuder därmed en utökning av det redan stora fältet genusvetenskapliga studier om kvinnor som mördar. I relation till Seals och Samsons studier erbjuder denna studie en uppdaterad förståelse av de normativa könade föreställningar som präglar dagens berättelser om kvinnor som mördar. Studien har även visat att Seals förståelse av konstrueringarna *maskulinisering* och *geniet/musan dikotomin* (Seal 2010, s. 24, s. 40) förekommer i nutida skildringar av kvinnor som mördar samt att dessa konstrueringar används för att misstänkliggöra den mördande kvinnan. Det har även bevisats att könade normativa föreställningar som präglar madonna/hora dikotomin och idéer om moderskap är tydligt förekommande i skildringar av kvinnor som mördar.

Framöver kan det vara intressant att även analysera detta eller andra liknande material utifrån relevanta aspekter som klass, ras, funktion, könsidentitet, fettförakt med flera. I relation till skildringen av Pearl Fernandez skulle man med hjälp av teorier om exempelvis rasism, klassförakt och funkofobi kunna titta på hur normativa och skadliga föreställningar om socioekonomiskt underprivilegierade personer, icke-vita personer, och personer med intellektuella funktionsnedsättningar syns i skildringen. I dokumentären används exempelvis Pearls intellektuella funktionsnedsättningar paradoxalt nog både för att underminera hennes aktörskap och ansvar i mordet *och* för att misstänkliggöra henne. Att kombinera ett fokus på kvinnligt aktörskap med teorier om funktionsnormativitet och funkofobi skulle således kunna avslöja de komplexa och mångdimensionella föreställningar som präglar skildringar av mördande kvinnor.

Jag vill dock betona att det även är viktigt att fortsätta fokusera specifikt på föreställningar om femininitet, moderskap, och kvinnligt aktörskap och samspelet däremellan genom att analysera fler skildringar av Pearl Fernandez eller andra liknande kvinnliga mördare. Det är av högsta vikt att genusvetenskapliga teoretiker fortsätter att granska skildringar av kvinnor

som mördar, dels eftersom de är särskilt drabbade av skadliga föreställningar om kön, och dels eftersom de reproducerar idén att avvikelse från könsnormer är synonymt med omoraliska handlingar som mord. Skildringar av kvinnor som mördar bör inte präglas av sexistiska föreställningar av kvinnlig sexualitet och kvinnligt aktörskap som onormalt och misstänksamt, eller av skadliga förståelser av moderlighet som en nödvändig del av den kvinnliga identiteten. Snarare borde både kvinnliga och manliga mördare skildras på ett sätt som är lyhört för deras respektive personligheter och livshistorier. Det bästa sättet att uppnå detta är att fortsätta att granska och dekonstruera de könade föreställningar om femininitet, moderskap, och kvinnligt aktörskap som präglar skildringar av mördande kvinnor.

Litteraturförteckning

Arendell, Terry (2000). Conceiving and investigating motherhood: the decade's scholarship. *Journal of marriage and the family*. 62(2000):4, s. 1192-1207

Ballinger, Anette (2018). 'A Crime of Almost Unspeakable Cruelty and Wickedness': Gender, Agency and Murder in Scotland - the Case of Jeannie Donald. *Social and Legal Studies*. vol. 28(4): 429-229.

Bareket, Orly, Rotem Kahalon, Nurit Shnabel, Peter Glick (2018). The Madonna-Whore Dichotomy: Men Whore Perceive Womens Nurturance and Sexuality as Mutually Exclusive Endorse Patriarchy and Show Lower Relationship Satisfaction. *Sex Roles*. vol. 79(9/10). p 519-532.

Business Insider, Uppdaterad 24.01.2020. *Netflix is still growing wildly, but it's market share has fallen to an estimated 19% as new competitors emerge*. <https://www.businessinsider.com/netflix-market-share-of-global-streaming-subscribers-dropping-ampere-2020-1?r=US&IR=T>. [Hämtad 30.03.2020]

Business of Apps, Uppdaterad 06.03.2020. *Netflix Revenue and Usage Statistics*. <https://www.businessofapps.com/data/netflix-statistics/#4> [Hämtad 30.03.2020]

Butler, Judith (2006[1999]). *Gender trouble: feminism and the subversion of identity*. New York. Routledge

Chodorow, Nancy J. (1999). *The reproduction of mothering: psychoanalysis and the sociology of gender*. 2. uppl. London: University of California Press

Cunliffe, Emma (2011). *Murder, Medicine and Motherhood*. London: Hart Publishing. <http://dx.doi.org.ludwig.lub.lu.se/10.5040/9781472565556.ch-006> [Hämtad 31.03.2020]

Fallet Gabriel Fernandez: mordet på en pojke. 27.02.2020. Netflix.
<https://www.netflix.com/search?q=gabriel%20fer&jbv=80220207&jbp=0&jbr=0>

Fineman, Martha L. 1991. Images of Mothers in Poverty Discourse. *Duke Law Journal*.
https://www-jstor-org.ludwig.lub.lu.se/stable/466666?seq=1&fbclid=IwAR1LymRG570f5IGq_VbSf9mbeZKVGdKM7n8WpTxgQNJIxf_toLp32oMzTM#metadata_info_tab_contents
[Hämtad 31.03.2020]

Glenn, Evelyn Nanako. Chang, Grace & Forcey, Linda Rennie (red.) (1994). *Mothering: ideology, experience and agency*. New York: Routledge

Hill Collins, Patricia (1998). It's All in the Family: Intersections of Gender, Race, and Nation. *Hypatia*. Vol. 13(3).

International Movie DataBase (IMDB). 2020. *The Trials of Gabriel Fernandez*.
<https://www.imdb.com/title/tt11822998/> (Hämtad 15.05.2020)

Laclau, Ernesto & Mouffe, Chantal (1985). *Hegemony and Socialist Strategy. Towards a Radical Democratic Politics*, London: Verso.

Lykke, Nina (2009). *Genusforskning: en guide till feministisk teori, metodologi och skrift*. 1. uppl. Stockholm: Liber

Murderpedia. Jeannie DONALD. <https://murderpedia.org/female.D/d/donald-jeannie.htm>
[Hämtad: 02.04.2020]

Murderpedia. Karla HOMOLKA. <https://murderpedia.org/female.H/h/homolka-karla.htm>
[Hämtad: 02.04.2020]

Murderpedia. Myra HINDLEY. <https://murderpedia.org/female.H/h/hindley-myra.htm>
[Hämtad: 02.04.2020]

Rennstam, Jens & Wästerfors, David. 2015. *Från stoff till studie: om analysarbete i kvalitativ forskning*. Lund: Studentlitteratur

Rich, Adrienne (1976). *Of woman born: motherhood as experiences and institution*. New York: W.W. Norton.

Samson, Sean, 2014. Respectability and shame: the depiction of coloured, female murderers in the Daily Voice and Son tabloids - 2008-2012. University of Cape Town. <https://open.uct.ac.za/handle/11427/12962> [Hämtad: 31.03.2020]

Scott, Joan (1988). Deconstructing Equality-versus-Difference: Or, the Uses of Poststructuralist Theory for Feminism. *Feminist Studies* 14(1): 32-50.

Seal, Lizzie (2010). *Women, murder and femininity [Elektronisk resurs] Gender representations of women who kill*. Basingstoke: Palgrave Macmillan

Svenskarna och Internet - internetstiftelsen. 2019. <https://svenskarnaochinternet.se/rapporter/svenskarna-och-internet-2018/titta-fler-tittar-pa-video-pa-internet/over-halften-tittar-pa-netflix/> (Hämtad 24.03.2020)

The Telegraph. 2019. Why are we obsessed with true crime? <https://www.telegraph.co.uk/tv/a-confession/why-do-we-love-true-crime/> [Hämtad: 02.04.2020]

Vetenskapsrådet [Elektronisk resurs], Reviderad utgåva (2017). Stockholm: Vetenskapsrådet. Tillgänglig
: <https://www.vr.se/analys/rapporter/vara-rapporter/2017-08-29-god-forskningssed.html>

Winther Jörgensen, Marianne & Phillips, Louise (2000). *Diskursanalys som teori och metod*. Lund: Studentlitteratur